

OZNAČEVANJE VZORCEV

1. Vzorci, ki se pošiljajo v laboratorijsko preiskavo, morajo biti označeni z neponovljivo številko vzorca, ki je izpisana v obliki črtne kode.
2. Da ne pride do podvajanja številke za označevanje vzorcev, se številke za vzorčenje dodeljuje centralno. Veterinarske organizacije oziroma dobavitelji epruvet in druge laboratorijske embalaže (ali dobavitelji samolepilnih etiket) morajo zato od VURS predhodno pridobiti nabor (talon) številke, ki jih smejo uporabljati.
3. Veterinarske organizacije oziroma dobavitelji iz prejšnje točke morajo zagotavljati neponovljivost izpisovanja številke iz dodeljenega nabora. Računalniški sistem CIS-EPI bo onemogočal vnos oziroma odčitavanje podvojenih številke.
4. Črtne kode morajo biti natisnjene na samolepilne etikete velikosti največ 5 X 1 cm. Tiskati se mora po dve enaki etiketi.
5. Materiali in tisk morajo zagotavljati obstojnost in čitljivost ob običajnem rokovanju v hlevskih pogojih: odpornost na vodo, kri in temperaturne spremembe.
6. Na etiketi za namene množičnega vzorčenja mora biti dodaten prostor za ročni vpis; npr. ID številke ali druge identifikacije (glej sliko: *primer etiketa BRU, EGL,..*)
7. Epruvete za namene množičnega vzorčenja (npr. BRU, EGL,..) morajo biti etiketirane že pred začetkom jemanja vzorca. Etiketira se s parom etiket z enako črtno kodo, ki se na daljšem robu držita skupaj in sta ločeni s perforacijo. Prva etiketa se na epruveto nalepi trajno, drugo pa je mogoče odlepiti in uporabiti za zapisnik.

8. Za nedvoumno vzpostavitev povezave med vzorcem in živaljo pri množičnem vzorčenju se na kraju odvzema vzorca (npr. krvi pri govedu) z ušesne številke v prazen prostor na etiketi prepíše identifikacijo živali.

Slika: primer etiketa BRU, EGL,..